

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ -

ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ - ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ: Ακριβές ηλεκτρονικό αντίγραφο, το οποίο θεωρήθηκε για τη νόμιμη αποδεδειγμένη σήμανση και έκδοσή του, με προηγούμενη ηλεκτρονική υπογραφή. Αθήνα, 2024.05.27 09:57:11 EEST, Ο Γραμματέας: ΕΜΜΑΝΟΥΙΛ PSARAKIS

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΘΗΚΕ

στις 27 / 05 / 2024

Ημέρα Δευτέρα & ώρα 13

Ο ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΣ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ

Φωτεινή Καρακατσάνη
ΣΤΟΥΡΜΑΡΗ 38

Αριθμός Απόφασης: 477 / 2024

Αριθμός έκθεση κατάθεσης αγωγής: ΓΑΚ / ΕΑΚ 64063/1282/2024

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή Αγγελική Καρακατσάνη, Πρόεδρο Πρωτοδικών, την οποία όρισε ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Πρωτοδικείου Αθηνών, και από τη Γραμματέα Φωτεινή - Ελένη Μόσχου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του την 24^η Μαΐου 2024, για να δικάσει την με αριθμό έκθεσης κατάθεσης: ΓΑΚ/ΕΑΚ 64063/1282/23.05.2024 αγωγή, μεταξύ:

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΝΤΑ: Ελληνικού Δημοσίου, όπως εκπροσωπείται νόμιμα από τους Υπουργούς Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών και Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού, που κατοικοεδρεύουν στην Αθήνα και στο Αμαρούσιο Αττικής, αντίστοιχα (Α.Φ.Μ. Υπουργείου Οικονομικών: 090165560- Α.Φ.Μ. Υπουργείου Παιδείας και, Θρησκευμάτων: 090055799), το οποίο παραστάθηκε διά των δικαστικών πληρεξουσίων του ΝΣΚ Μυρτούς Τόγια (Α.Μ. Ν.Σ.Κ. 495) και Γεωργίας - Ελευθερίας Γεωργούλα (Α.Μ. Ν.Σ.Κ. 432), οι οποίες κατέθεσαν προτάσεις επί της έδρας.

ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΜΕΝΩΝ: 1. Συνδικαλιστικής οργάνωσης με την επωνυμία «ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ (Ο.Λ.Μ.Ε.)», η οποία εδρεύει στην Αθήνα (οδός Ερμού και Κορνάρου αριθμ.2), με ΑΦΜ 090056422 και εκπροσωπείται νόμιμα, και 2. Συνδικαλιστικής οργάνωσης με την επωνυμία «Πανελλήνια Ομοσπονδία Συλλόγων Ειδικού Εκπαιδευτικού Προσωπικού Ειδικής Αγωγής (Π.Ο.Σ.Ε.Ε.Π.Ε.Α.)», η οποία

εδρεύει στην Αθήνα (οδός Ερμού και Κορνάρου αριθμ.2), με ΑΦΜ 090056422 και εκπροσωπείται νόμιμα, οι οποίες δεν παραστάθηκαν και δεν εκπροσωπήθηκαν από πληρεξούσιο δικηγόρο κατά τη συζήτηση της παρούσας.

ΚΑΤΑ τη συζήτηση της υπόθεσης, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι του ενάγοντα ανέπτυξαν προφορικά τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις προτάσεις τους.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΝΟΜΟ

Από τις υπ' αριθμ. 5737 Γ/ 23.05.2024 και 5736 Γ'/23.05.2024 εκθέσεις επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας του Εφετείου Αθηνών, με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών, Φωτεινής Καρατζά, που νόμιμα προσκομίζει με επίκληση το ενάγον, αποδεικνύεται ότι επικυρωμένο αντίγραφο της κρινόμενης αγωγής με κλήση προς συζήτηση για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα με επιμέλεια του ενάγοντος στις εναγόμενους, αντίστοιχα, πλην όμως αυτοί δεν παραστάθηκαν κατά την εκφώνηση της υπόθεσης από το οικείο πινάκιο, ούτε εκπροσωπήθηκαν από πληρεξούσιους δικηγόρους και επομένως πρέπει να δικαστούν ερήμην. Ωστόσο, η διαδικασία θα προχωρήσει σαν να ήταν παρόντες όλοι οι διάδικοι (άρθρο 621 παρ. 2 ΚΠολΔ).

Σύμφωνα με την παρ. 8 του άρθρου 30 του ν. 1264/1982: «α) Προκειμένου για δημοσίους υπαλλήλους της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, κήρυξη της απεργίας δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί πριν περάσουν τέσσερις (4) πλήρεις ημέρες, από τη γνώστοποίηση των αιτημάτων και των λόγων που τα θεμελιώνουν με έγγραφο που κοινοποιείται, με δικαστικό επιμελητή στο Υπουργείο Προεδρίας Κυβερνήσεως, στο Υπουργείο Οικονομικών, στο Υπουργείο που υπάγονται οι υπάλληλοι αυτοί, καθώς επίσης και στις διοικήσεις των φορέων που ενοποιούνται από αυτό, όταν πρόκειται για απεργία υπαλλήλων τους, β) η απεργία κηρύσσεται από δευτεροβάθμιες ή τριτοβάθμιες οργανώσεις, μετά από απόφαση της Γενικής Συνέλευσης». Η τυχόν δυσχέρεια για τη σύγκληση της Γενικής Συνέλευσης εξαιτίας του ότι τα μέλη της είναι διάσπαρτα σε όλη τη χώρα, δεν -αρκεί για να προσδώσει στην παραπάνω διάταξη αντισυνταγματικό χαρακτήρα ενόψει του ότι σύμφωνα με την κοινή πείρα, τα σύγχρονα συγκοινωνιακά μέσα επιτρέπουν την ταχύτατη μετακίνηση από τόπο σε τόπο, ώστε να είναι εφικτή η μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα συγκέντρωση των μελών της συνέλευσης εκεί όπου συγκαλούνται (ΜΠρΑΘ 2395/2014, δημ. ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Άλλωστε το άρθρο

86 παρ. 3 ν. 4808/2021 (ΦΕΚ Α 101/19.6.2021) ορίζει ότι «... γ) Κάθε μέλος δικαιούται να συμμετέχει στη Γενική Συνέλευση εξ αποστάσεως, καθώς και να ψηφίζει εξ αποστάσεως. Το καταστατικό οφείλει να προβλέπει τους τρόπους της εξ αποστάσεως συμμετοχής στη Γενική Συνέλευση και ψήφου κάθε μέλους που το επιθυμεί, οι οποίοι πρέπει να περιλαμβάνουν την ηλεκτρονική, διαδικτυακή ή δικτυακή, σύνδεση, με όρους που διασφαλίζουν τη διαφάνεια και τη μυστικότητα. Απαγορεύεται η λήψη απόφασης κήρυξης απεργίας, χωρίς την παροχή πραγματικής δυνατότητας εξ αποστάσεως συμμετοχής στη Γενική Συνέλευση και ψήφου σε όποιο μέλος το επιθυμεί». Επιπλέον, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι με τη θέσπιση των προαναφερόμενων περιορισμών, επιχειρείται άνιση μεταχείριση των εργαζομένων του δημόσιου τομέα έναντι εκείνων του ιδιωτικού τομέα. Και τούτο, διότι, ανεξαρτήτως του ότι πρόκειται για ουσιωδώς διαφορετικές κατηγορίες εργαζομένων, η εργασία των οποίων παρέχεται σε εργοδότες με ριζικά διαφορετικούς σκοπούς και συμφέροντα, η επιβολή των περιορισμών αυτών έγινε στο πλαίσιο ειδικής πρόνοιας του συνταγματικού νομοθέτη που αποβλέπει στη διασφάλιση όχι μόνο των συμφερόντων των εργαζομένων αλλά και της εύρυθμης λειτουργίας του πολιτειακού μηχανισμού προς όφελος του κοινωνικού συνόλου (βλ. Αλ. Καρακατσάνη, Εργ. Δικ., (βλ. Αλ. Καρακατσάνη, Εργατικό Δικ. τ. Β/Π, 1980, σ. 232 επ., Κουκιάδη, Συλλογικές εργασιακές σχέσεις 1981, σ. 555 επ., ιδίως σ. 504=567, Αγαλλοπούλου: Εισαγωγή εις το εργατικό δικ., 1958 σ. 36 σημ. 54, Τούση - Σταυροπούλου, Εργατικόν Δικ. 1967, παρ. 37 σ. 243 σημ. 10, Τραυλό - Τζανετάτο σε Γεωργιάδη - Σταθόπουλου, Αστικός Κώδικας υπό άρθρο 652 αριθ. 113α και 114, Λεβέντη ΝοΒ 32 σ. 236 επ., ιδίως σ. 244 επ, για τη συνταγματικότητα βλ. επίσης ΜΠρΑΘ 2395/2014, δημ. ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Εξ άλλου το άρθρο 3 ν. 2224/1994, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 91 ν. 4808/2021 (ΦΕΚ Α 101/19-6-2021), ορίζει ότι «Οι συνδικαλιστικές οργανώσεις που κηρύσσουν απεργία στο Δημόσιο, τους ΟΤΑ, τα ν.π.δ.δ., καθώς και σε φορείς υπηρεσιών οργανισμούς και επιχειρήσεις που αναφέρονται στην παρ. 2 του άρθρου 19, υποχρεούνται να καταθέσουν ενώπιον του Ο.ΜΕ.Δ. (Οργανισμός Μεσολάβησης και Διαιτησίας) αίτηση διεξαγωγής δημόσιου διαλόγου για τα αιτήματα της απεργίας. Η αίτηση αυτή, μαζί με κατάλληλη πρόσκληση σε συνάντηση ανάδειξης μεσολαβητή στον τόπο, ημέρα και ώρα που ορίζει ο Ο.ΜΕ.Δ., επιδίδεται στον εργοδότη με δικαστικό επιμελητή, με ευθύνη των συνδικαλιστικών οργανώσεων που κηρύσσουν την απεργία, το αργότερο συγχρόνως με τις επιδόσεις που προβλέπονται στην παρ. 1 του άρθρου 19 και την παρ. 2 του άρθρου 20». Ο δημόσιος αυτός διάλογος είναι η τελευταία προσπάθεια την οποία θεσπίζει το δίκαιο για την ειρηνική επίλυση της διαφοράς και την αποφυγή της απεργίας και συνεπώς υπηρετεί εν μέρει τους

ιδίους σκοπούς τους οποίους υπηρετεί και η γνωστοποίηση των αιτημάτων 4 ημέρες προ της έναρξης της απεργίας. Η πρόσκληση του εργοδότη σε δημόσιο διάλογο είναι κατά νόμον προϋπόθεση για τη νομιμότητα της απεργίας στο Δημόσιο, τους ΟΤΑ, ια ν.η.δ.δ., καθώς και σε φορείς υπηρεσίες οργανισμούς και επιχειρήσεις που αναφέρονται στην παρ. 2 του άρθρου 19. Η τήρηση της ανωτέρω διαδικασίας είναι υποχρεωτική έστω και εάν είχε προηγηθεί οιοσδήποτε διάλογος μεταξύ των μερών. Απεργία πραγματοποιούμενη άνευ προηγούμενης πρόσκλησης προς δημόσιο διάλογο είναι παράνομη (βλ. ΕφΠειρ 258/2008, ΠειρΝομ 2008. 164, ΕφΑθ 5799/2001, ΔΕΕ 2001. 1032 ΕφΠατρ 217/2000, ΕΕργΔ 2001 544, Παπασταύρου Απεργία Γ εκδ. αριθ. 266, Λεβέντης Συλλογικό Εργατικό Δίκαιο 2η εκδ. σελ. 697 επ.). Περαιτέρω από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 70, 946, 947 ΚΠολΔ και 24 ν. 1264/1982 προκύπτει ότι ο εργοδότης κατά του οποίου στέφεται η απεργία, έχει έννομο συμφέρον να ζητήσει να αναγνωρισθεί δικαστικά ότι η απεργία είναι παράνομη και καταχρηστική, εάν η παράνομη απεργία έχει ήδη κηρυχθεί ή πραγματοποιείται, προσβάλλοντας έτσι το δικαίωμα, και πάντως το έννομο συμφέρον, αυτού για την ομαλή και αδιάκοπη λειτουργία της εργασιακής σύμβασης δικαιούται να ζητήσει με καταψηφιστική αγωγή την μη έναρξη ή την διακοπή της απεργίας (άρση της προσβολής). Η αγωγή για τη μη έναρξη ή διακοπή της παράνομης απεργίας στρέφεται κατά της συνδικαλιστικής οργάνωσης που κήρυξε την απεργία και εισάγεται στο δικαστήριο της έδρας της συνδικαλιστικής αυτής οργάνωσης σύμφωνα με το άρθρο 22 § 4 του ν. 1264/1982. Το δικαστήριο με την απόφασή του όταν δέχεται την αγωγή και διατάσσει την μη έναρξη ή διακοπή της απεργίας ως παράνομης απειλεί κατά του επαγγελματικού σωματίου που κήρυξε την παράνομη απεργία χρηματική ποινή και κατά των εκπροσώπων του επαγγελματικού αυτού σωματίου προσωπική κράτηση, όχι για να εξαναγκασθούν οι απεργοί να προσφέρουν παρά τη θέλησή τους εργασία, αλλά για να εξαναγκασθεί η διοίκηση του επαγγελματικού σωματίου να συμμορφωθεί προς τη δικαστική απόφαση και λάβει τη σχετική απόφασή του για τη μη έναρξη ή τη λύση της απεργίας στο μέλλον (ΑΠ 528/1990, ΕΛΛΔνη 1991. 534, ΕφΑθ 1/1992, ΕΛΛΔνη 1992. 412, ΕφΑθ 1770/2011, ΕΕργΔ 2012, 739 (741), ΕφΑθ 1608/2000, Αρμ 2000. 1116, ΕφΑθ 10461/1990, ΕΛΛΔνη 1993. 90, ΜΠρΘεσ 19594/1999, ΕΕργΔ 1999, 942, ΜΠρΠατρ 64/2007, ΕΕργΔ 2007, 292, ΜονΠρΑθ 884/2011, ΕΕργΔ 2012, 817, βλ. επίσης Καρακατσάνη, Συλλογικό Εργατικό Δίκαιο, 1992, 266, Βάγια, Διεξαγωγή και συνέπειες της απεργίας ΕΕργΔ 1983, 792 επ., Αλιπράντη, ΔκΠ 8/1984, 209 επ., Παπασταύρου, Απεργία, 2002, αρ. 164 επ., Λεβέντη, Συλλογικό Εργατικό Δίκαιο, 2007, 843 επ., Ζερδελή, Αγωγήν παράλειψη παράνομης απεργίας ΕΕργΔ 2012, 769 επ.).

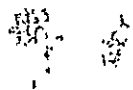
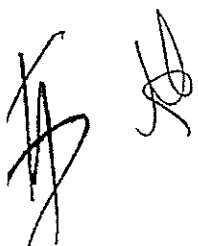
Περαιτέρω από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 70, 946, 947 ΚΠολΔ και 24 ν. 1264/1982 προκύπτει ότι ο εργοδότης κατά του οποίου στέφεται η απεργία, έχει έννομο συμφέρον να ζητήσει να αναγνωρισθεί δικαστικά ότι η απεργία είναι παράνομη και καταχρηστική, εάν η παράνομη απεργία έχει ήδη κηρυχθεί ή πραγματοποιείται, προσβάλλοντας έτσι το δικαίωμα, και μάλιστα το έννομο συμφέρον, αυτού για την ομαλή και αδιάκοπη λειτουργία της εργασιακής σύμβασης δικαιούται να ζητήσει με καταψηφιστική αγωγή την μη έναρξη ή την διακοπή της απεργίας (άρση της προσβολής). Η αγωγή για τη μη έναρξη ή διακοπή της παράνομης απεργίας στρέφεται κατά της συνδικαλιστικής οργάνωσης που κήρυξε την απεργία και εισάγεται στο δικαστήριο της έδρας της συνδικαλιστικής αυτής οργάνωσης σύμφωνα με το άρθρο 22 § 4 του ν. 1264/1982. Το δικαστήριο με την απόφασή του όταν δέχεται την αγωγή και διατάσσει την μη έναρξη ή διακοπή της απεργίας ως παράνομης απειλεί κατά του επαγγελματικού σωματείου που κήρυξε την παράνομη απεργία χρηματική ποινή και κατά των εκπροσώπων του επαγγελματικού αυτού σωματείου προσωπική κράτηση, όχι για να εξαναγκασθούν οι απεργοί να προσφέρουν παρά τη θέλησή τους εργασία, αλλά για να εξαναγκασθεί η διοίκηση του επαγγελματικού σωματείου να συμμορφωθεί προς τη δικαστική απόφαση και λάβει τη σχετική απόφασή του για τη μη έναρξη ή τη λύση της απεργίας στο μέλλον (ΑΠ 528/1990, ΕΛΛΔνη 1991. 534, ΕφΑΘ 1/1992, ΕΛΛΔνη 1992. 412, ΕφΑΘ 1770/2011, ΕΕργΔ 2012, 739 (741), ΕφΑΘ 1608/2000, Αρμ 2000. 1116, ΕφΑΘ 10461/1990, ΕΛΛΔνη 1993. 90, ΜΠρΘεσ 19594/1999, ΕΕργΔ 1999, 942, ΜΠρΠατρ 64/2007, ΕΕργΔ 2007, 292, ΜονΠρΑΘ 884/2011, ΕΕργΔ 2012, 817, βλ. επίσης Καρακατσάνη, Συλλογικό Εργατικό Δίκαιο, 1992, 266, Βάγια, Διεξαγωγή και συνέπειες της απεργίας ΕΕργΔ 1983, 792 επ., Αλιπράντη, ΔκΠ 8/1984, 209 επ., Παπασταύρου, Απεργία, 2002, αρ. 164 επ., Λεβέντη, Συλλογικό Εργατικό Δίκαιο, 2007, 843 επ., Ζερδελή, Αγωγή παράλειψη παράνομης απεργίας ΕΕργΔ 2012, 769 επ.). Στη διάταξη του άρθρου 3 του ν. 2224/1994, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 91 του ν. 4808/2021 ορίζει ότι «οι συνδικαλιστικές οργανώσεις που κηρύσσουν απεργία στο Δημόσιο, τους ΟΤΑ, τα ν.π.δ.δ., καθώς και σε φορείς, υπηρεσίες, οργανισμούς και επιχειρήσεις που αναφέρονται στην παρ. 2 του άρθρου 19, υποχρεούνται να καταθέσουν ενώπιον του Ο.Μ.Ε.Δ. (Οργανισμός Μεσολάβησης και Διαιτησίας) αίτηση διεξαγωγής δημοσίου διαλόγου για τα αιτήματα της απεργίας. Η αίτηση αυτή μαζί με την κατάλληλη πρόσκληση σε συνάντηση ανάδειξης μεσολαβητή στον τόπο, ημέρα και ώρα που συνεδριάζει ο Ο.Μ.Ε.Δ., επιδίδεται στον εργοδότη με δικαστικό επιμελητή, με ευθύνη των συνδικαλιστικών οργανώσεων που κηρύσσουν την απεργία, το αργότερο συγχρόνως με τις επιδόσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 1

του άρθρου 19 και στην παράγραφο 2 του άρθρου 20.». Ο δημόσιος αυτός διάλογος είναι η τελευταία προσπάθεια που θεσπίζει το δικαίωμα για την ειρηνική επίλυση της διαφοράς και την αποφυγή της απεργίας και συνεπώς υπηρετεί εν μέρει τους ίδιους σκοπούς, τους οποίους υπηρετεί και η γνωστοποίηση των αιτημάτων 4 ημέρες προ της έναρξης της απεργίας. Η πρόκληση του εργοδότη σε δημόσιο διάλογο είναι κατά νόμον προϋπόθεση για τη νομιμότητα της απεργίας στο Δημόσιο, τους ΟΤΑ, τα ν.π.δ.δ., καθώς και σε φορείς, υπηρεσίες, οργανισμούς και επιχειρήσεις που αναφέρονται στην παρ. 2 του άρθρου 19. Η τήρηση της ανωτέρω διαδικασίας είναι υποχρεωτική έστω κι αν είχε προηγηθεί οιοσδήποτε διάλογος μεταξύ των μερών. Απεργία πραγματοποιούμενη άνευ προηγούμενης πρόσκλησης προς δημόσιο διάλογο είναι παράνομη (ΕφΠειρ 258/2008, ΠειρΝομ 2008.164, ΕφΑθ 5799/2001, ΔΕΕ 2001.1032, ΕφΠατρ 217/2000, ΕΕργΔ 2001.544, Παπασταύρου Απεργία, Γ' έκδ., αριθ. 266, Λεβέντης Συλλογικό Εργατικό Δίκαιο, 2η έκδοση, σελ. 697 επ.). Τέλος, από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 70, 946⁹⁴⁷ ΚΠολΔ και 24 του ν. 1264/1982 προκύπτει ότι ο εργοδότης, κατά του οποίου στρέφεται η απεργία, έχει έννομο συμφέρον να ζητήσει να αναγνωρισθεί δικαστικά ότι η απεργία είναι παράνομη και καταχρηστική, εάν δε η παράνομη απεργία έχει ήδη κηρυχθεί ή πραγματοποιείται, προσβάλλοντας έτσι το δικαίωμα, και πάντως το έννομο συμφέρον, αυτού για την ομαλή και αδιάκοπη λειτουργία της εργασιακής σύμβασης, δικαιούται να ζητήσει με καταψηφιστική αγωγή τη μη έναρξη ή τη διακοπή της απεργίας (άρση της προσβολής), ενώ μπορεί επίσης να ζητήσει, με απειλή των μέσων έμμεσης εκτέλεσης και την απαγόρευση (παράλειψη) στο μέλλον τέτοιας απεργίας με τα ίδια ή παρόμοια αιτήματα (ΑΠ 857/2015 www.areiospagos.gr, ΕφΑθ 4242/2021 ΤΝΠ Νόμος). Η αγωγή για τη μη έναρξη ή διακοπή της παράνομης απεργίας στρέφεται κατά της συνδικαλιστικής οργάνωσης που κήρυξε την απεργία και εισάγεται στο δικαστήριο της έδρας της συνδικαλιστικής αυτής οργάνωσης σύμφωνα με το άρθρο 22 παρ. 4 του ν. 1264/1982. Το δικαστήριο με την απόφασή του όταν δέχεται την αγωγή και διατάσσει τη μη έναρξη ή διακοπή της απεργίας ως παράνομης, απειλεί κατά του επαγγελματικού σωματείου που κήρυξε την παράνομη απεργία χρηματική ποινή και κατά των εκπροσώπων του προσωπική κράτηση, όχι για να εξαναγκασθούν οι απεργοί να προσφέρουν παρά τη θέλησή τους εργασία, αλλά για να εξαναγκασθεί η διοίκηση του επαγγελματικού σωματείου να συμμορφωθεί προς τη δικαστική απόφαση και να λάβει τη σχετική απόφασή του για τη μη έναρξη ή τη λύση της απεργίας στο μέλλον (ΑΠ 528/1990, ΕΛΛΔνη 1991.534, ΕφΑθ 1/1992, ΕΛΛΔνη 1992.412, ΕφΑθ 1770/2011, ΕΕργΔ 2012.739 (741), ΕφΑθ 1608/2000, Αρμ 2000.1116, ΕφΑθ 10461/1990, ΕΛΛΔνη 1993.90, ΜΠρΘεσ 19594/1999, ΕΕρδΔ

1999.942, ΜΠρΠατρ 64/2007, ΕΕργΔ 2007.292, ΜονΓραθ 884/2011, ΕΕργΔ 2012.817, βλ. επίσης Καρακατσάνη, Συλλογικό Εργατικό Δίκαιο, 1992, 266, Βάγια, Διεξαγωγή και συνέπειες της απεργίας, ΕΕργΔ 1983.792 επ. Αλιπράντη, ΔκΠ 8/1984, 209 επ. Παπασταύρου, Απεργία, 2002, αρ. 164 επ. Λεβέντη, Συλλογικό Εργατικό Δίκαιο, 2007.843 επ., Ζερδελή, Αγωγή για παράλειψη παράνομης απεργίας, ΕΕργΔ 2012.769 επ.). Εξάλλου, η κατεπείγουσα φύση των διαφορών του άρθρου 22 παρ. 3 του ν. 1264 επιβάλλει την προσωρινή εκτέλεση των καταψηφιστικών αποφάσεων, γιατί η επιβράδυνση της εκτέλεσης προκαλεί συνήθως σημαντική ζημία στον νικήσαντα διάδικο. Το δικαστήριο μπορεί να μην κηρύξει την απόφαση προσωρινά εκτελεστή, αν πιθανολογεί ότι η εκτέλεση θα προκαλέσει ανεπανόρθωτη βλάβη στον διάδικο που ηττήθηκε (Γ. Λεβέντης, Εργατική Νομοθεσία, σελ. 451-452).

Στην προκείμενη περίπτωση το ενάγον με την κρινόμενη αγωγή του εκθέτει ότι οι εναγόμενες είναι δευτεροβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις, μέλη των οποίων είναι πρωτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις, μέλη των οποίων είναι εκπαιδευτικοί κάθε κλάδου και κατηγορίας - δημόσιοι υπάλληλοι (στη δεύτερη δημόσιοι υπάλληλοι της Ειδικής αγωγής), την εποπτεία των οποίων έχει το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων, που εργάζονται στο Ελληνικό Δημόσιο. Ότι στις 12.5.2024 του επιδόθηκε εξώδικη δήλωση της πρώτης εναγομένης, το περιεχόμενο της οποίας παρατίθεται αυτούσιο στο αγωγικό δικόγραφο, με την οποία του γνωστοποίησε, για τους λόγους που αναφέρονται σ' αυτήν, ότι μετά την παρέλευση τεσσάρων ημερών από την κοινοποίησή της και μέχρι την ικανοποίηση του αιτήματός της, κηρύσσει απεργία - αποχή από κάθε διαδικασία ή ενέργεια, που συνδέεται με την άσκηση των καθηκόντων που τους αφορούν στις διαδικασίες της ατομικής αξιολόγησης, που προβλέπονται από τις διατάξεις των 9950/ΓΔ5/27.1.2023, 118891/ΓΔ5/23.10.2023 και 41539/ΓΔ5/17.1.2024 και κάθε άλλης κανονιστικής πράξης που εκδόθηκε κατ' εφαρμογή και κατ' εξουσιοδότηση των άρθρων 33, 34, 35 και 36 του Ν. 4692/2020 και των άρθρων 83 και 97 του Ν. 4823/2021 και ότι ζητά την απόσυρση των άνω κανονιστικών πράξεων και την άμεση διακοπή/ανάκληση κάθε σχετικής πράξης αξιολόγησης. Ότι ήδη με τις υπ' αριθμ. 195/2024, 227/2024, 254/2024, 255/2024, 413/2024 και 358/2024 αποφάσεις του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, κηρύχθηκε παράνομη και καταχρηστική η απεργία - αποχή των εκπαιδευτικών της ΑΔΕΔΥ, της ΔΟΕ και των εναγόμενων, από την εν λόγω διαδικασία αξιολόγησης. Ότι η απεργιακή κινητοποίηση τυγχάνει παράνομη, διότι: 1) δεν τηρήθηκε η διαδικασία που προβλέπεται από τη διάταξη του άρθρου 3 παρ.1 του νόμου 2224/1994, όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή της με το άρθρο 91 του νόμου 4808/2021, σύμφωνα με

την οποία οι συνδικαλιστικές οργανώσεις που κηρύσσουν απεργία στο Δημόσιο υποχρεούνται να καταθέσουν ενώπιον του Οργανισμού Μεσολάβησης και Διαιτησίας αίτημα διεξαγωγής διαλόγου για τα αιτήματα της απεργίας και στη συνέχεια, να επιδώσουν με δικαστικό επιμελητή το σχετικό αίτημα με πρόσκληση σε συνάντηση για την ανάδειξη μεσολαβητή, κατά τα ειδικότερα εκτιθέμενα στην αγωγή και 2) ότι η ένδικη απεργιακή κινητοποίηση τυγχάνει αμιγώς πολιτική, διότι επιχειρεί να καταλύσει το δικαίωμα της πολιτειακής εξουσίας να νομοθετεί, σε ζήτημα μάλιστα που ανήκει στην αποκλειστική ρυθμιστική εξουσία της και υπερβαίνει τα όρια που επιβάλλουν η καλή πίστη, τα χρηστά ήθη και ο κοινωνικός και οικονομικός σκοπός του δικαιώματος σε απεργία, αφού τα αιτήματα της αποσκοπούν στην κατάργηση των διατάξεων των άρθρων 66 έως 80 του ν.4823/2021 και των κατ' εξουσιοδότηση αυτών υπουργικών αποφάσεων και όχι στην προαγωγή ή διαφύλαξη συγκεκριμένου οικονομικού ή εργασιακού συμφέροντος ή στην επίλυση προβλημάτων, τα οποία ενδεχομένως υφίστανται οι εκπαιδευτικοί που εντάσσονται σε αυτήν, λόγω πρόσθετων, πέραν των βασικών καθηκόντων τους, υποχρεώσεων που αναλαμβάνουν βάσει των επίμαχων διατάξεων και στοχεύουν ευθέως στην μεταβολή της κυβερνητικής πολιτικής, επιπλέον δε έχει εξαγγελθεί για αόριστη διάρκεια, ήτοι μέχρι την ικανοποίηση του αιτήματος για πραγματοποίηση διαλόγου μεταξύ των διαδίκων. Ότι η συγκεκριμένη απεργιακή μορφή, εφόσον συνιστά απεργία, είναι παράνομη, διότι η εναγομένη, εξαγγέλλοντας απεργιακή κινητοποίηση-αποχή με το προαναφερθέν περιεχόμενο αφενός αρνείται τον έλεγχο του εργοδότη-Ελληνικού Δημοσίου επί του έργου των εκπαιδευτικών που εντάσσονται σε αυτήν, ώστε καταλύει με τον τρόπο αυτό τον εννοιολογικό χαρακτηριστικό της υπαλληλικής σχέσης και της σχέσης εξαρτημένης εργασίας, ήτοι τον έλεγχο του εργοδότη, παραβιάζοντας έτσι το υπαλληλικό καθήκον των υπαλλήλων και αφετέρου δεν αξιώνει παρανόμως την κατάργηση του νόμου, αλλά τον καταργεί στην πράξη, με την απεργιακή μορφή που επέλεξε, με αποτέλεσμα η ένδικη απεργιακή κινητοποίηση να υπερβαίνει προφανώς τα ακραία αξιολογικά όρια της διάταξης του άρθρου 281 του ΑΚ. Ότι η εξαγγελθείσα απεργία τυγχάνει καταχρηστική και λόγω του αιτήματος αυτής, με το οποίο ουσιαστικά ζητείται η κατάργηση του ως άνω νόμου αξιολόγησης, αφενός μεν διότι το Ελληνικό Δημόσιο, υπό την ιδιότητα του ως εργοδότης, αδυνατεί να ικανοποιήσει το απεργιακό αίτημα και να καταργήσει τον ψηφισμένο από το Κοινοβούλιο νόμο, αφετέρου δε διότι το επίδικο απεργιακό αίτημα ουσιαστικά θα μπορούσε να ικανοποιηθεί από την ίδια με την προσφυγή της στον ΟΜΕΔ με αίτηση διεξαγωγής δημοσίου διαλόγου. Με βάση αυτό το ιστορικό, το ενάγον, επικαλούμενο για τη νομιμοποίησή του τις διατάξεις του άρθρου 30 παρ.1εδβ του ν. 1264/1982,

σύμφωνα με το οποίο το Ελληνικό Δημόσιο νομιμοποιείται σε κάθε περίπτωση να προσφύγει ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου, σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 22 και δια του Υπουργού που ασκεί τη σχετική εποπτεία, και όταν έχει εκχωρήσει τις σχετικές κρατικές αρμοδιότητες σε Ο.Τ.Α. ή άλλα Ν.Π.Δ.Δ., ακόμη και με μεταφορά προς αυτούς των κατ' αντικείμενο αρμόδιων υπαλλήλων και επικαλούμενο άμεσο έννομο συμφέρον, αιτείται να αναγνωρισθεί ότι είναι παράνομη (και ως καταχρηστική) η κηρυχθείσα από την πρώτη εναγομένη απεργία - αποχή των εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης από κάθε διαδικασία ή ενέργεια που συνδέεται με την περιγραφόμενη στα άρθρα 66 έως 80 του ν.4823/2021 διαδικασία αξιολόγησης και τις κατ' εξουσιοδότηση αυτού κανονιστικές αποφάσεις και εγκυκλίους, να απαγορευθεί στη μεν πρώτη εναγομένη η συνέχιση ως άνω απεργίας - αποχής και στη δεύτερη η έναρξη αυτής, να απαγορευθεί και στις δύο η επανάλληψη της ίδιας ή παρόμοιας απεργίας στο μέλλον, να απειληθεί σε βάρος των εναγομένων και των νομίμων εκπροσώπων τους χρηματική ποινή δέκα χιλιάδων (10.000) ευρώ για κάθε παραβίαση της εκδοθησόμενης απόφασης, διότι εκ του παράνομου χαρακτήρα της ένδικης απεργιακής κινητοποίησης και της αόριστης διάρκειας αυτής καταδεικνύεται ότι υφίσταται μη συμμόρφωση των εναγομένων στην απόφαση που θα εκδοθεί, να κηρυχθεί η απόφαση που θα εκδοθεί προσωρινώς εκτελεστή, διότι συντρέχουν εξαιρετικοί προς τούτο λόγοι, αφού η καθυστέρηση στην ως άνω εκτέλεση αυτής θα προκαλέσει ανεπανόρθωτη βλάβη στο Ελληνικό Δημόσιο και η εξακολούθησή της καταδικάζει το εκπαιδευτικό έργο σε μία ανεπίτρεπτη στασιμότητα και να καταδικασθούν οι εναγόμενες στην καταβολή των δικαστικών του εξόδων. Με το ανωτέρω περιεχόμενο και αιτήματα η υπό κρίση αγωγή παραδεκτά εισάγεται ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου, το οποίο είναι καθ' ύλην και κατά τόπον αρμόδιο (άρθρα 22 παρ. 4 του Ν. 1264/1982, 614 αρ. 3 και 621 επ. ΚΠολΔ) για να συζητηθεί κατά την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών (άρθρα 614 επ. ΚΠολΔ). Η αγωγή είναι ορισμένη, διότι διαλαμβάνει άπαντα τα υπό του νόμου αξιούμενα στοιχεία για τη δικαστική έρευνα και εκτίμηση της, απορριπτόμενης της ενστάσεως αοριστίας, που νομίμως προέβαλε η εναγόμενη, και υπό τα εκτιθέμενα στο δικόγραφο παραδεκτά-ασκείται από το ενάγον ως ενεργητικά νομιμοποιούμενο, διότι για τη νομιμοποίηση προς διεξαγωγή συγκεκριμένης δίκης αρκεί καταρχήν ο ισχυρισμός του ενάγοντος ότι αυτός και ο εναγόμενος είναι τα υποκείμενα της επίδικης ουσιαστικής έννομης σχέσης, ότι, δηλαδή, ο ίδιος είναι φορέας του ασκούμενου επίδικου δικαιώματος και ο εναγόμενος της αντίστοιχης υποχρέωσης (βλ. ΑΠ 619/2020, Ιστοσελ.ΑΠ), η δε βασιμότητα του ισχυρισμού θα προκύψει από την αποδεικτική διαδικασία. Επίσης, η αγωγή είναι

νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις που αναφέρθηκαν στις προηγούμενες νομικές σκέψεις, καθώς και σε αυτές των άρθρων 23 παρ.2 και 25 παρ.1 του Συντάγματος, 19, 20, 22 παρ.4 και 30 παρ.8 του νόμου 1264/1982, 3 του νόμου 2224/1994, 5 του νομοθετικού διατάγματος της 26.06/10.07.1944 περί Δικών Δημοσίου, 22 παρ. 1 του Ν. 3693/1957, 62, 63, 64 παρ.2, 68, 70, 176, 189, 191 παρ. 2, 908 παρ.1, 946 παρ.1 και 947 παρ.1 ΚΠολΔ, πλην του αιτήματος περί κηρύξεως της αποφάσεως προσωρινά εκτελεστής καθ' ο μέρος αφορά στο αίτημα περί αναγνώρισης του παράνομου και καταχρηστικού χαρακτήρα της επίδικης απεργιακής κινητοποίησης, το οποίο πρέπει να απορριφθεί ως μη νόμιμο, δεδομένου ότι από το συνδυασμό των άρθρων 904 παρ. 1 και 2 περ. α', 915 και 916 ΚΠολΔ προκύπτει ότι εκτελεσιμότητα προσδίδεται από το νόμο μόνο στις αποφάσεις που περιέχουν καταδίκη, δηλαδή στις καταψηφιστικές, δεκτού γενομένου του σχετικού ισχυρισμού της εναγόμενης. Σημειωτέον ότι το αίτημα της αγωγής περί Απαγορεύσεως της απεργίας - αποχής με προσωρινά εκτελεστή απόφαση και με την απειλή χρηματικής ποινής σε βάρος της εναγόμενης είναι νόμιμα, καθόσον, εάν η απεργία έχει κηρυχθεί παράνομα, προσβάλλοντας τα δικαιώματα του και το έννομο συμφέρον του για την ομαλή και αδιάκοπη λειτουργία της εργασιακής σύμβασης, δικαιούται ο εργοδότης να ζητήσει με καταψηφιστική αγωγή τη μη έναρξη αυτής, με την απειλή χρηματικής ποινής, όχι για να εξαναγκαστούν οι απεργοί να προσφέρουν παρά τη θέληση τους εργασία, αλλά για να εξαναγκαστεί η διοίκηση του επαγγελματικού σωματείου να συμμορφωθεί προς τη δικαστική απόφαση και να λάβει σχετική απόφαση για τη μη έναρξη της απεργίας (ΜΠρΑΘ 542/2021 αδημοσ). Μετά ταύτα, πρέπει η υπό κρίση αγωγή, καθ' ο μέρος κρίθηκε νόμιμη, να εξεταστεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

Από όλα τα έγγραφα που επικαλούνται και προσκομίζουν οι διάδικοι, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η πρώτη εναγομένη τυγχάνει δευτεροβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση, μέλη της οποίας είναι πρωτοβάθμιες συνδικαλιστικές ενώσεις εκπαιδευτικών κάθε κλάδου και κατηγορίας, δημόσιοι υπάλληλοι της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, ενώ η δεύτερη εναγομένη τυγχάνει δευτεροβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση, μέλη της οποίας είναι πρωτοβάθμιες συνδικαλιστικές ενώσεις εκπαιδευτικών κάθε κλάδου και κατηγορίας, δημόσιοι υπάλληλοι της Ειδικής Αγωγής. Δυνάμει των άρθρων 33, 34, 35 και 36 του Ν. 4692/2020 «Αναβάθμιση του Σχολείου και άλλες διατάξεις» θεσμοθετήθηκε η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου κάθε σχολικής μονάδας μέσω της ρύθμισης συλλογικού προγραμματισμού του εκπαιδευτικού έργου και ομάδων δράσεων επαγγελματικής ανάπτυξης, ενώ προβλέφθηκε η αυτοαξιολόγηση των εκπαιδευτικών και η εσωτερική και εξωτερική αξιολόγηση του εκπαιδευτικού

έργου των σχολικών μονάδων. Περαιτέρω, δυνάμει των διατάξεων των άρθρων 56 - 83 του Ν. 4823/2021 «Αναβάθμιση του Σχολείου, ενδυνάμωση των εκπαιδευτικών και άλλες διατάξεις» θεσπίστηκε σύστημα αξιολόγησης του έργου των στελεχών της εκπαίδευσης των εκπαιδευτικών και των μελών του Ειδικού Εκπαιδευτικού Προσωπικού (Ε.Ε.Π.) και Ειδικού Βοηθητικού Προσωπικού της δημόσιας Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, καθορίζοντας τα όργανα και τις διαδικασίες αξιολόγησης. Στις 22.5.2024 του επιδόθηκε εξώδικη δήλωση της πρώτης εναγομένης, με την οποία του γνωστοποίησε, ότι μετά την παρέλευση τεσσάρων ημερών από την κοινοποίησή της και μέχρι την ικανοποίηση του αιτήματός της, κηρύσσει απεργία - αποχή από κάθε διαδικασία ή ενέργεια, που συνδέεται με την άσκηση των καθηκόντων που τους αφορούν στις διαδικασίες της ατομικής αξιολόγησης, που προβλέπονται από τις διατάξεις των 9950/ΓΔ5/27.1.2023, 118891/ΓΔ5/23.10.2023 και 41539/ΓΔ5/17.1.2024 και κάθε άλλης κανονιστικής πράξης που εκδόθηκε κατ' εφαρμογή και κατ' εξουσιοδότηση των άρθρων 33, 34, 35 και 36 του Ν. 4692/2020 και των άρθρων 83 και 97 του Ν. 4823/2021 και ότι ζητά την απόσυρση των άνω κανονιστικών πράξεων και την άμεση διακοπή/ανάκληση κάθε σχετικής πράξης αξιολόγησης. Ακολούθως, το ενάγον, εκπροσωπούμενο από τους Υπουργούς Οικονομικών και Παιδείας, άσκησε την υπό κρίση αγωγή, ζητώντας να κηρυχθεί παράνομη και καταχρηστική η εν λόγω απεργία. Νομιμοποιείται δε το ενάγον στην άσκηση της υπό κρίση αγωγής, δεδομένου ότι το Υπουργείο Παιδείας έχει υπό την εποπτεία του τις σχολικές μονάδες όλης της χώρας και σ' αυτό υπάγεται το σύνολο του παρέχοντος εκπαιδευτικό έργο του εκπαιδευτικού προσωπικού, ενώ οι εναγόμενες καλύπτουν υπαλλήλους του Δημοσίου. Έχει δε και έννομο συμφέρον το ενάγον για την άσκηση της υπό κρίση αγωγής, καθώς λόγοι δημοσίου συμφέροντος επιβάλλουν το δημόσιο αγαθό της εκπαίδευσης να προγραμματίζεται, συντονίζεται, επικαιροποιείται, ανατροφοδοτείται και βελτιώνεται προς επίτευξη ενός άριστου κατά το δυνατόν, παιδαγωγικού αποτελέσματος, απορριπτόμενου του περι του αντιθέτου ισχυρισμού της εναγόμενης. Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι η πρώτη εναγομένη συνδικαλιστική οργάνωση δεν τήρησε, πριν από την άσκηση της απεργίας, την απορρέουσα από το άρθρο 3 παρ.1 περ.α' του νόμου 2224/1994, όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του με το άρθρο 91 του νόμου 4808/2021, υποχρέωσή της για την υποβολή ενώπιον του Ο.ΜΕ.Δ. αίτησης διεξαγωγής δημόσιου διαλόγου σχετικά με τα αιτήματα της απεργίας, παράλειψη που καθιστά την ένδικη απεργία-αποχή παράνομη, κατά τα προπαρατιθέμενα στη νομική σκέψη (ΜονΕφΘεσ 892/2019 τράπεζα νομικών πληροφοριών «νόμος», ΕφΠειρ 258/2008 τράπεζα νομικών πληροφοριών «νόμος», ΜΠρΑθ 249/2023 αδημοσίευτη), δεκτού γενομένου

ως βάσιμου του σχετικού αγωγικού ισχυρισμού. Από τη φύση δε της εξαγγελόμενης απεργιακής κινητοποίησης, ήτοι «λευκής» απεργίας-αποχής των υπαλλήλων από ορισμένα και μόνο καθήκοντα και όχι απεργίας, που αφορά σε καθολική αποχή των υπαλλήλων από τα εργασιακά τους καθήκοντα, δεν προκύπτει ότι αναιρείται η υποχρέωση για δημόσιο διάλογο, διότι από τη γραμματική διατύπωση της διάταξης του άρθρου 3 του νόμου 2224/1994, ως ισχύει, δεν προκύπτει ουδεμία εξαίρεση (πρβλ. Επίλειρ 258/2008, ΠΕΙΡΝΟΜ 2008/164). Ομοίως κρίθηκε με την υπ' αριθμ. 195/2024 απόφαση του Δικαστηρίου τούτου επί της από 7-2-2024 και με γενικό και ειδικό αριθμό εκθέσεως καταθέσεως 16272/314/07-02-2024 αγωγής του νυν ενάγοντος κατά της νυν πρώτης εναγομένης, που αφορούσε την απεργία που κήρυξε η τελευταία για τον ίδιο λόγο στις 14-02-2023. Εφόσον, όμως, η ένδικη αγωγή αφορά σε μεταγενέστερα κηρυχθείσα άλλη απεργία, δεν τίθεται ζήτημα απαράδεκτης ασκήσεως αυτής, λόγω δεδικασμένου (βλ. ΜονΠρωτΑΘ 1641/1998, τράπεζα νομικών πληροφοριών «νόμος»). Πλέον των ανωτέρω, αποδείχθηκε, ότι το αίτημα με την κηρυχθείσα από την εναγομένη απεργία-αποχή όλων των υπαλλήλων, που καλύπτονται συνδικαλιστικά από αυτήν, από κάθε διαδικασία ή ενέργεια που συνδέεται με την διαδικασία αξιολόγησης των ν. 4692/2020 και 4823/2021 και των κατ' εξουσιοδότηση τούτων κανονιστικών αποφάσεων και εγκυκλίων, αφορά στη μη εφαρμογή των ως άνω διατάξεων για την αξιολόγηση των μελών της εναγομένης, το οποίο δεν συνδέεται καθ' οιονδήποτε τρόπο με την επίλυση προβλημάτων, τα οποία ενδεχομένως αντιμετωπίζουν οι εκπαιδευτικοί που εντάσσονται σε αυτήν λόγω πρόσθετων, πέραν των βασικών καθηκόντων τους, υποχρεώσεων που αναλαμβάνουν βάσει της ανωτέρω νομοθετικής ρύθμισης περί της διαδικασίας αξιολόγησης τους. Η ικανοποίηση του αιτήματος αυτού δεν εξαρτάται από τη βούληση του ενάγοντος, αλλά από τη βούληση του Ελληνικού Κοινοβουλίου, αφού με αυτό ουσιαστικά διώκεται η απόσυρση των ανωτέρω διατάξεων και η ανάκληση των κανονιστικών αποφάσεων που εκδόθηκαν κατ' εξουσιοδότηση αυτών. Είναι δε πολιτική η απεργία, με την οποία επιδιώκεται άμεσα ή έμμεσα ο εξαναγκασμός της πολιτικής εξουσίας σε πράξη ή παράλειψη των οργάνων της και η οποία στρέφεται κατά των φορέων των συνταγμένων πολιτειακών λειτουργιών και έχει ως κύριο σκοπό, εμφανή ή υποκρυπτόμενο, τον εξαναγκασμό τους σε πράξη ή παράλειψη, που μπορεί να υνίσταται είτε στη μεταβολή κάποιου φορέα της πολιτικής εξουσίας, είτε στην επιβολή ή αποτροπή ορισμένου πολιτικοοικονομικού προσανατολισμού (ΕφΑΘ 1/1992, ΕΕργΔ 1992/840). Συνεπώς, η εξαγγελθείσα από την εναγομένη απεργία, με την οποία διεκδικούνται αιτήματα, η ρύθμιση των οποίων ανήκει στην αποκλειστική αρμοδιότητα της πολιτείας και μπορεί να γίνει με θέσπιση ή τροποποίηση

ισχυόντων κανόνων δικαίου, είναι πολιτική απεργία και κρίνεται παράνομη, αφού επιχειρεί να καταλύσει το δικαίωμα της πολιτειακής εξουσίας να νομοθετεί σε ζήτημα μάλιστα, που ανήκει στην αποκλειστική ρυθμιστική εξουσία της, αποκλείοντας την αναβάθμιση και βελτίωση του τρόπου λειτουργίας των δημοσίων υπηρεσιών και την αποτελεσματικότερη εξυπηρέτηση των πολιτών (βλ. σχετ. ΕφΑΘ 4242/2021 τράπεζα νομικών πληροφοριών «νόμος», Λεβέντης Γεώργιος, «Η καταχρηστική απεργία κατά το Σύνταγμα και το κοινό Δίκαιο», ΝοΒ 32.244, Καρακατσάνης, «Εργατικό Δίκαιο», έκδοση Β', τόμος ΙΙ, σελ. 233, Καλομοίρης, ΕΕργΔ 1954.1178, Σπυρόπουλος, ΕΕργΔ 1953.815), δεκτού γενομένου ως ουσία βάσιμου του σχετικού αγωγικού ισχυρισμού. Ως εκ τούτου το Δικαστήριο κρίνει ότι η επίδικη απεργιακή κινητοποίηση συνιστά «πολιτική» απεργία, η οποία είναι παράνομη, αφού επιχειρεί να καταλύσει το δικαίωμα της πολιτειακής εξουσίας να νομοθετεί επί ζητημάτων που ανήκουν στην αποκλειστική ρυθμιστική εξουσία της, καθιστώντας με τον τρόπο αυτό στάσιμο το προσφερόμενο εκπαιδευτικό έργο προς βλάβη των μαθητών και των οικογενειών τους, ενώ λόγοι δημοσίου συμφέροντος επιβάλλουν το δημόσιο αγαθό της εκπαίδευσης να υπόκειται σε συνεχή αξιολόγηση, προκειμένου να βελτιώνεται και να επικαιροποιείται, δεκτού γενομένου ως ουσία βάσιμου του σχετικού αγωγικού αιτήματος του ενάγοντος. Αποδείχθηκε ότι η επίδικη απεργιακή κινητοποίηση, που συνιστάται στην αποχή από τη διαδικασία αξιολόγησης των σχολικών μονάδων και των εκπαιδευτικών λειτουργών, προξενεί βλάβη στο κοινωνικό σύνολο (βλ. ad hoc ΜονΕφΑΘ 4242/2021) και τούτο διότι η ανωτέρω διαδικασία στοχεύει στη βελτίωση της ατομικής απόδοσης των εκπαιδευτικών και στην προαγωγή και βελτίωση της ποιότητας και αποτελεσματικότητας του παιδαγωγικού και διδακτικού έργου, που προσφέρεται στο πλαίσιο της δημόσιας εκπαίδευσης. Αντιθέτως, η έλλειψη ουσιαστικής αξιολόγησης της ποιότητας της παρεχόμενης εργασίας σε κάθε επαγγελματικό κλάδο και πολύ περισσότερο στον χώρο της δημόσιας εκπαίδευσης, αντικείμενο της οποίας αποτελεί η διαπαιδαγώγηση των νέων ανθρώπων, προκειμένου, μεταξύ άλλων, να ανταποκριθούν μελλοντικά με υπευθυνότητα στα καθήκοντα τους ως πολιτών μίας ευνομούμενης και δημοκρατικής κοινωνίας, φαλκιδεύει σε μεγάλο βαθμό την επίτευξη των ανωτέρω αναγκαίων στόχων και αποτελεί διαχρονικά βασική αιτία των παθογόνων φαινομένων, που διέπουν τη λειτουργία της ευρύτερης δημόσιας διοίκησης στη χώρα μας, απορριπτόμενης ως αβάσιμης της ενστάσεως καταχρηστικής ασκήσεως του δικαιώματος, που προέβλεπε η εναγόμενη. Μετά ταύτα αποδείχθηκε ότι η ένδικη απεργία - αποχή, που προκήρυξε η εναγόμενη είναι παράνομη για τους ανωτέρω αναφερόμενους λόγους, ενώ η εκ μέρους του ενάγοντος επικαλούμενη καταχρηστικότητα της επίδικης

απεργίας - αποχής, προϋποθέτει κατ' αρχάς νόμιμα κηρυχθείσα απεργία, η οποία εν προκειμένω δεν υφίσταται, και συνακόλουθα, παρέλκει η εξέταση των σχετικών λόγων καταχρηστικότητας της ένδικης αγωγής. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, η κρινόμενη αγωγή πρέπει να γίνει δεκτή ως βάσιμη κατ' ουσίαν, να αναγνωρισθεί ότι η ένδικη απεργία-αποχή είναι παράνομη και να απαγορευτεί η έναρξη της- συνέχισή της από την εναγομένη, να απαγορευθεί η συνέχισή της με την απειλή χρηματικής ποινής σε βάρος της εναγομένης ποσού 5.000 ευρώ για κάθε παράβαση του διατακτικού της προκειμένης και να κηρυχθεί η απόφαση προσωρινά εκτελεστή ως προς την καταψηφιστική της διάταξη, δεδομένου ότι κατά την κρίση του Δικαστηρίου συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι προς τούτο, η καθυστέρηση δε στην εκτέλεση θα βλάψει τη λειτουργία των σχολείων, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό. Πρόσθετα, επειδή από των ανωτέρω εκτεθέντων πραγματικών περιστατικών αποδεικνύεται ότι, κατά τον βάσιμο ισχυρισμό του ενάγοντα, υφίσταται κίνδυνος άμεσης επανάληψης της ίδιας απεργιακής κινητοποίησης με τις ίδιες συνθήκες και το ίδιο αντικείμενο, θα πρέπει να απαγορευθεί η επανάληψη στο μέλλον της ίδιας απεργίας - αποχής με το ίδιο αντικείμενο και με τις ίδιες συνθήκες. Λόγω δε του κατεπείγοντος, ως προαναφέρθηκε και των περιστάσεων έκδοσης της παρούσας, είναι απολύτως αναγκαία η παροχή άδειας προς το ενάγον για την επίδοση της παρούσας απόφασης στην εναγόμενη αυθημερόν και μετά την παρέλευση της ώρας 19.00 μ.μ. έως ώρα 21.00 μ.μ. της σημερινής ημέρας, δεκτού γενομένου του σχετικού αιτήματος του ενάγοντος. Τέλος τα δικαστικά έξοδα μεταξύ των διαδίκων πρέπει να συμψηφιστούν λόγω του ιδιαίτερα δυσχερούς της ερμηνείας των κανόνων δικαίου, που εφαρμόστηκαν (αρ. 179 ΚΠολΔ), όπως ορίζεται ειδικότερα στο διατακτικό της παρούσας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην των εναγομένων.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αγωγή.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ ότι η κηρυχθείσα από την εναγομένη απεργία - αποχή είναι παράνομη.

ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΙ στις εναγόμενες την πραγματοποίηση - συνέχιση της ως άνω απεργίας - αποχής καθώς και την επανάληψή της στο μέλλον με το ίδιο αντικείμενο και υπό τις ίδιες συνθήκες.

ΚΗΡΥΣΣΕΙ την απόφαση ως προς την αμέσως προηγούμενη διάταξή της προσωρινά εκτελεστή

ΑΠΕΙΛΕΙ σε βάρος της εναγομένης χρηματική ποινή ύψους 5.000,00 ευρώ για κάθε παραβίαση της καταψηφιστικής διάταξης της παρούσας απόφασης.

ΕΠΙΤΡΕΠΕΙ την επίδοση της παρούσας απόφασης στην εναγομένη και μετά τις 19:00 της σημερινής ημέρας έως ώρα 22:00'.

ΣΥΜΨΗΦΙΖΕΙ τα δικαστικά έξοδα μεταξύ των διαδίκων.

Κριθηκε, αποφασισθηκε και δημοκρινθηκε σε εναυτη συνεδρια
αντιδρεια στο ομοσπονδιακο πρωτοδικειο στην Αθινα, χωρις την παρουσια
των διοικητων και των πληρεξαιτων διοικητων τους, την 24-5-2024

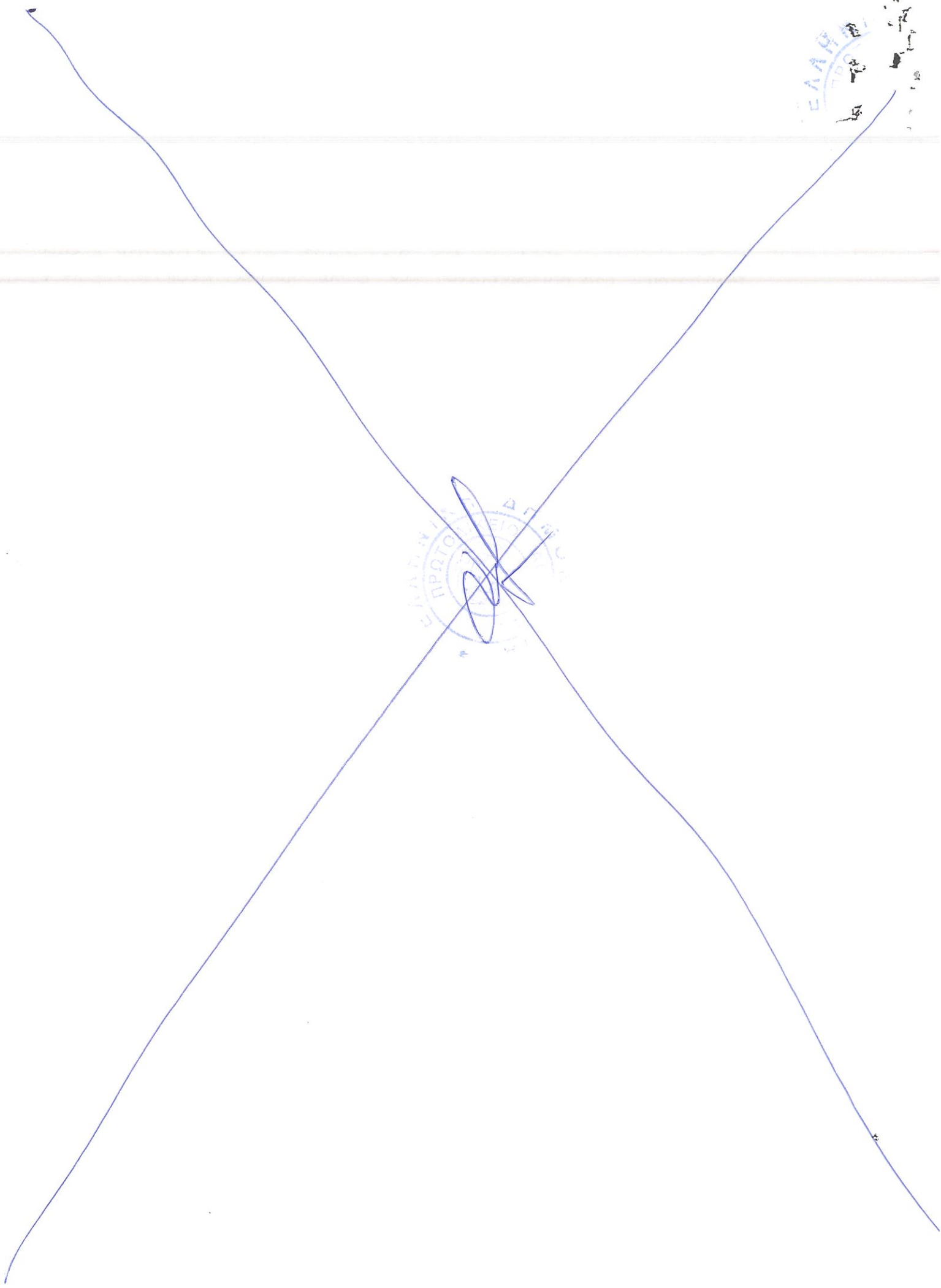
Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Αγγελική Καρακατσάνη

Handwritten notes and a circular stamp in the top right corner. The stamp contains the text "EAGLE" and "1914".

A circular stamp in the center of the page, partially obscured by a large blue scribble. The stamp contains the text "UNIVERSITY OF TORONTO" and "1914".

Ακριβές έγχαρτο αντίγραφο της υπ' αριθ. 477/2024 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (ειδική διαδικασία περιουσιακών- εργατικών διαφορών), από το στην κατοχή μου επίσημο ηλεκτρονικό έγγραφο με νόμιμη αποϋλοποιημένη σήμανση και ηλεκτρονική θεώρηση, το οποίο αρμόδιος δικαστικός επιμελητής παραγγέλλεται όπως επιδώσει νόμιμα προς την «ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ» (ΟΛΜΕ), που εδρεύει στην Αθήνα οδός Ερμού και Κορνάρου αρ. 2, όπως νόμιμα εκπροσωπείται, προς γνώση της και για τις νόμιμες συνέπειες.

27-05-2024

Η Δικαστική Πληρεξουσία Α' ΝΣΚ

Μυρτώ Ι. Τόγια

